
Zpravodaj

SMIŘICA RODOVA-HOLOHLAV

15. 12. 1991

4

Veselé vánoce
a šťastný nový rok

Pro dnešní číslo Zpravodaje jsme zvolili na zkoušku novou titulní stránku. Důvody k tomu máme nejméně dva. Předpokládáme, že se vám časopis dostane do rukou ještě před vánocemi. Chtěli bychom tím i my navodit správnou atmosféru vánoc – svátků klidu, rodinné pohody a naděje do lepších příštích dnů.

Je zde ještě jeden důvod, proč byla titulní stránka opatřena výjevem klanění tří králů. Smiřický kostel je zasvěcen sv. Třem králům. I hlavní oltářní obraz od největšího malíře českého baroka Petra Brandla se jmenuje Klanění tří králů. Podle J. Neumanna „Petr Brandl pomocí rozdělení hlasů proměnil obraz v pohádkovou férii. Plnost malířského účinku, vynalézavost slavnostní inscenace oplývající zlatem, brokáty a orientální nádherou, ale také moudrá míra a zdrženlivost, která zaručuje, že přízračná hudba radosti a pokorné něhy není ani v jediném gestu, tváři nebo rekvizitě přehlušena dutým tónem afektu, to obojí činí z tohoto díla Brandlův mistrovský výkon.“

Konečně zmizelo lešení kolem kostela a kostel se nám aspoň z vnější strany objevil v plné kráse. Je opravena a natřena střecha, kompletní a opravená je věž (je pravda, že při pohledu z jedné strany je hrot věže s hvězdou nakřivo – jsou ale i věže a celé kostely, na které se chodí lidé dívat hlavně proto, že jsou odchýlené od svislého směru!), je opravena a natřena fasáda, byly ošetřeny a konzervovány kamenické prvky. Škoda, že není možné se podívat dovnitř! To si ještě počkáme. Chránová loď je stále ještě plná lešení. Pokud to nevíte, restaurátorské práce stále pokračují. Tak jako v ostatním to chce uchovat si naději, že vše dobře dopadne a že se dočkáme.

Vážení občané,

dny, které se blíží, byly již v dávnověku dny svátečními. Podle úrovně znalostí a civilizace byly provázeny lidskými oběťmi, později Saturnaliemi, dnes je slavíme jako dny nadějných příslibů, symbolizované zrozením Spasitele. Dny rodinného porozumění a poklidu.

Pouze pokřivenost doby nedávno minulé udělala z vánoc a přelomu roku svátky spěchu, shonu a finančního vyčerpání. Dárek k vánocům byl a měl být symbolem lásky, vzájemné úcty a citlivé pozornosti.

Lásku dětí a svých blízkých si nekoupíme ani tím nejnákladnějším dárkem. Tu si buď získáme osobním přístupem nebo nezískáme vůbec. Podbízáním ji zpravidla ztrácíme.

Pokřivenost hodnot způsobila i změnu vztahů mezi lidmi. Trvalá vážnost občanských vlastností, sebevědomí, poctivosti, přímosti, vzdělanosti byla nahrazena materialistickým hodnocením toho, jaký kdo má majetek a jakou moc uchopil.

To, že se představitelé „vedoucí síly“ mezi sebou vzájemně prali a vybíjeli (Slánský, Šling, Barák a Bůh ví, kdo ještě) – budiž, jejich ideologie a víra jim to dovozovaly.

Proč přitom museli ožebračit národ, přímo či nepřímou zabít stovky lidí, otrávit vzduch, vodu i vztahy mezi lidmi – nevím. Asi to bylo, třeba nechtěnou, součástí doktríny.

Ted potřebujeme všichni nasadit vlak republiky na otevřenou kolej – do Evropy. Součástí cesty je i samostatnost občana.

Společnost bude pomáhat slabým a bezmocným. Silné a soběstačné může posilovat a rozvíjet jejich samostatnost.

Vznikají nářky nad obchodními metodami v některých místních prodejnách. Občané – jsi zákazník, přestal jsi být jen spotřebitel. Máš možnost podnikatele, kteří ti nevyhovují, opustit.

Přirozenou cestou oddělit ochotné od neochotných, poctivé od nepoctivých, čistotné od nepořádných. Oddělujte – zvažujte! Vznikem nových obchodů se vaše možnosti výběru ještě více rozšíří.

I to je důkaz vlastní síly a samostatnosti. I to obnoví naše sebevědomí.

Dovolte, abych k blížícím se vánočním dnům a roku 1992 popřál vám, občanům, stálou osobní pohodu, našemu městu rozvoj obchodu, kultury a služeb, naší republiky moudré občany a jimi zvolené, poctivé členy zákonodárných sborů.

S vánočním a novoročním pozdravem

váš

Ing. Lubomír Kupka
starosta města

ZPRÁVY MĚSTSKÉHO ZASTUPITELSTVA

Poslední zasedání městského zastupitelstva se uskutečnilo 21. listopadu 1991.

Z kontroly usnesení předešlého zasedání zastupitelstva jsme vybrali:

- Při kontrole hygieny v domě čp. 151 v Hradecké ulici (obýván rodinou Nanárových) bylo zjištěno, že dům je neobyvatelný, protože je zdravotně závadný. Po vystěhování nájemníků bude dům demolován.
- Byly zahájeny práce na záchranu sálu Dvorana. Bylo sdruženo prvních 150 000,- Kčs, které budou použity na nejnutnější opravy střechy.

Z jednání:

- Do Okresní školní rady v Hradci Králové byl za Smiřice zastupitelstvem navržen a schválen pan starosta Ing. Kupka. Město chtělo do této školní rady prosadit i jednoho profesionálního pracovníka z řad učitelů. To je však v kompetenci Školského úřadu v Hradci Králové.
- Restaurace Labe je předmětem majetkoprávního sporu města. Zastupitelstvo projednalo dvě nabídky na případný pronájem prostoru tohoto zařízení:
 - 1) První nabídka se vztahovala pouze na provozování vinárny.
 - 2) Druhá nabídka nabízela celkové využití provozovny Labe. Prodej polotovarů by byl nahrazen prodejem svačinových jídel a výčepem.Zastupitelstvo se hlasováním rozhodlo pro druhou nabídku slibující komplexní využití.
- V obdobné situaci jako u restaurace Labe je město i vůči současné prodejně průmyslového zboží MAGNET. Městské zastupitelstvo přijalo nabídku prodejní organizace MAGNET na možnost pokračování obchodní činnosti v pronájmu.
- Připravuje se likvidace skládky zv. „betonárka“ u Luční ulice. Panely ze skládky budou přenechány tenisovému oddílu na dostavbu příslušenství tenisového areálu. Ostatní materiál bude rozprodán.

- Prodejna piva pana Zápačky bude uzavřena ke dni 30. listopadu 1991. O další pronájem prodejny se přihlásilo zatím 5 zájemců. Nabízeli zahájení prodeje rozdílného sortimentu – potraviny, textil (galanterii), jízdní kola, květiny, drogistické zboží apod. Zastupitelstvo zatím definitivně nerozhodlo. Rozhodne až na mimořádném zasedání po aukci prodejny textilu (koberce, látky, záclony...), která se uskuteční 28. prosince 1991 (dražit se bude tentokrát v Hradci Králové).
Zastupitelstvo chce rozhodnout tak, aby byl ve Smiřicích zachován sortiment prodáváného zboží nebo konkurenční obchodní prostředí.
- Hlasováním bylo dále schváleno, aby bylo zvýšeno nájemné z určených nebytových prostor – v majetku soukromníků (jedná se např. o dnešní prodejnu zeleniny a samoobsluhu u Hradeckých) do 200 % zákonné sazby a v majetku města do 150 % zákonné sazby.
- Domy na sídlišti gen. Govorova stojí na pozemcích města – bude projednán pronájem cca 2,- Kčs za 1 m².

Z dalšího jednání:

- Městský úřad dostal lákavou nabídku na dostavbu nové školní jídelny od firmy Stavex. Nabídka nebyla přijata hlavně pro riziko vyplývající z předávání staveniště a následných záruk.
- Město se má vyjádřit k realizaci výstavby dálnice Praha–Polsko, která by procházela mezi Smiřicemi a Rodovem. V těchto místech by bylo i napojení na dálnici. Existují dvě varianty řešení – obě přicházejí v úvahu až po roce 2000.
- I na členy zastupitelstva a Městského úřadu se vztahuje zákon o lustracích. Proto starosta požádá příslušné orgány o provedení lustrací.
- Drobná provozovna služeb ve Smiřicích byla likvidována ke dni 31. července 1991. Likvidace proběhla bez větších závad a provozovna byla vyškrtána z podnikového rejstříku.

Václav Havel v projevu dne 17. listopadu 1991:

Milí spoluobčané,

kdysi jsem řekl na jedné z velkých manifestací, že pravda a láska musí zvítězit nad lží a nenávistí. Dnes bych k tomu rád přidal, že

ROZUM, POKORA A ODPOVĚDNOST MUSÍ ZVÍTĚZIT NAD KRÁTKOZRAKOSTÍ, PÝCHOU A SVĚVOLÍ.

Na Městském úřadě, ve škole a v obchodech byly vystaveny archy s touto výzvou:

„My, níže podepsaní občané města Smiřic, podporujeme výzvu prezidenta republiky Václava Havla, stavíme se za návrhy, které přednesl ve svém projevu dne 17. listopadu 1991. Žádáme námi zvolené poslance, aby důsledně dodržovali mandáty, které jsme jim dali, a to v zájmu našeho společného státu.“

Tuto výzvu podepsalo celkem 370 smiřických občanů.

.....

Vážení čtenáři, pokud budete chtít odebírat Zpravodaj pravidelně i v příštím roce, sdělujeme vám, že předplatné bude vybíráno až po prvním čísle příštího roku – toto a ještě další číslo máte zaplacené.

ČTENÁŘI NÁM PÍŠÍ....

Snahou Zpravodaje bylo a zatím ještě je informovat zájemce z řad místních občanů i zájemců odjinud (Zpravodaj je odebírán v Praze, v Teplicích i jinde v ČR) o tom, co se ve Smiřicích děje. Dobrý ohlas mají články z historie Smiřic. Zájem většiny čtenářů trvá. Velmi malý zájem je u občanů Rodova. Počet výtisků Zpravodaje se zmenšil, protože celkem pochopitelně poklesl zájem v Holohlavech (po osamostatnění Holohlav přibližně o 80 výtisků).

Je možno prohlásit, že ve Zpravodaji byly zatím uveřejněny všechny příspěvky, které byly do redakce zaslány. Jméno a adresa autora nebyly uveřejněny pouze v případě, že si to autor výslovně nepřál. V tomto čísle porušíme tradici a uveřejníme dva dopisy, které nám došly bez podpisu. A zajímavé „od bývalých čtenářů“. Oba si mysleli, že dopisy neuveřejníme. Pokud nejsou pobuřující, urážlivé, sprosté...

U obou dopisů uveřejňujeme část v originálu a pro lepší čitelnost jsou jejich texty naprosto přesně opsány (v jednom případě se jedná o kopii úředního záznamu z roku 1959 a ve druhém případě je to asi čtvrtá fialová kopie na průklepovém papíru, v obou případech si podle slohu a podle pravopisu můžete udělat představu o rozdílu v osobnosti autora):

1.

O d ě v ě ě n í :

Skutkové podstaty přestupku za vinu kladeného byla prokázána vyšetřovacími orgány VB. Obviněný [REDAKCE] [REDAKCE] poděčil po svém strýci telem a zároveň ečností. Bylo proto nabydnout je k
im zajištění plně
Je si ponechal dom
bu již výce než
šádného užítku.
I se na něm řádne
1. Proto také věděl
ám řádne pro spo
ly a společnosti
že obviněný skuteč-

Redakci Zpravodaje.

Dostí dlouho jsem se snažil číst Váš Zpravodaj, ale podle mého mínění v něm dávate nedostatek prostoru různým názorům. Proto o něj strácím zájem. Měli by ste víc psát o tom jak to vypadalo ještě v době nedávno minulá. Asi to neuveřejníte, ale posílám Vám ukásku toho jak se s lidmi zacházelo. Svě jméno i adresu jsem schválně zaškrtnil.

ik, nebyl dosud
ylo možno použít
nebyl uložen. Jelá
trojč bylo nutno
sti a jejím užiti
doručení písemn
laromáři. V důle
odkladný výinek.

V Jaroměři dne 4. července 1939.

Vedoucí odboru pro vnitřní věci:

 1

Vytisk :

Telefon : Jaroměř 731-5

NÁLEZ

Odbor pro vnitřní věci rady okresního národního výboru v Jaroměři rozhodl na základě řízení provedeného podle zákona č. 89/1950 Sb. o trestním řízení správním takto p r á v e m :

Je vinen, že po dobu výše jak 10ti roků vlastnil zámečnické stroje, které nenabýdl k výkupu a tím je odejmul společenskému využití.

Tím spáchal přestupek § 51 trestního zákona správního č. 88/1950 Sb. S použitím § 16 téhož zákona se obviněnému neukládá žádný hlavní trest.

S použitím ustanovení § 26 odst. 1b. trestního zákona správního se vyslovuje zabrání 1 soustruhu na železo, 1 stojanové vrtačky a 1 polní výhně. Tyto zabrané stroje se stávají majetkem čsl. státu.

O d ů v o d n ě n í :

Skutková podstata přestupku za vinu kladeného byla prokázána vyšetřováním orgány VB. Obviněný ? podědil po svém strýci v roce 1948 zámečnické stroje. Tedy stal se jejich majitelem a zároveň i ručitelem za jejich řádné využití pro celou naši společnost. Bylo proto povinností obviněného jako nového majitele těchto strojů nabídnout je k výkupu některé socialistické hospodářské organizaci a tím zajistit plné využití těchto strojů. To však obviněný neučinil a stroje si ponechal doma jen pro svoji potřebu čímž zavinil, že tyto stroje po více než 10ti letech neslouží svému účelu a nepřinášejí společnosti žádného užitku. Sám obviněný jako zámečnický velmi dobře ví, že stroj pokud se na něm řádně a stále nepracuje jest jen mrtvou a neužitečnou hmotou. Proto také věděl, že má-li stroj přinášet společnosti užitek musí se na něm řádně pro společnost pracovat. U obviněného stroje využity nebyly a společnosti užitku nepřinášely... Má proto zdejší odbor za prokázáno, že obviněný skutečně spáchal přestupek pro který byl potrestán.

Vzhledem k tomu, že obviněný pracuje jako zámečnický, nebyl dosud trestán a žije řádným životem pracujícího občana bylo možno použít výše citovaného zákonného ustanovení a hlavní trest mu nebyl uložen. Jelikož však předmětem přestupku bylo nevyužití výrobních strojů bylo nutno vyslovit zabrání těchto strojů a tím je vrátit společnosti a jejímu užitku.

Proti tomuto nálezu lze podat do 15 dnů po jeho doporučení písemné odvolání adresované odboru pro vnitřní věci rady ONV v Jaroměři. V důsledku obecného zájmu se ustanovení o zabrání strojů odnímá odkladný účinek.

V Jaroměři dne 4. července 1959

Vedoucí odboru pro vnitřní věci:
razítko a podpis

2.

vestavě kulturní střediska ve -mlsticích,
redakce Zpravodaje Lamiie a -mlstic - redakce

Smířice 27.10.1951

Vážená redakce Zpravodaje ?

Už od dětství jsem se rád díval na staré fotografie, kdy jsem čítával Váš Zpravodaj se mým o naší historii i aktuální klipy, jsem si zakoupil a přečetl Zpravodaj 3. 3.

Nejvíce mě zaujal článek "Slava starosty" na str. 10 a pod vlivem vjemů pana starosty Lupky jsem se rozhodl se nej reagoval. Nejraději bych však reagoval právě opačně, než pan starosta doporučuje. To, co se má stát, bych raději sdělil všem. Naše demokracie je však bohužel natolik "křehká", že nemá dostatek prostředků dát veřejnosti vyslyšet a pomoci i nám, kteří s ní souhlasíme. V tomto ohledu se jaksi ve srovnání s dřívějšími režimy mnohem neschová. Jedním z důvodů, že by měl dopis třeba Zpravodaj otiáti. K tomu navrhuje vaše redakce sice dva dopisy, což je popravdě dle všeho přesto poměrně uklidňující, když alespoň vám sdělím postavy jednoho z našich členů.

K podobnému zamyšlení jsem se dostal již jednou. Bylo to nad článkem redaktora nového hradeckého, ve kterém jsem nově zvoleného starostu našeho Lamiie, pana Kupku, měl podle jeho vlastního pověsti čekat jako člověka promyšleného a celou jeho rodinu ním. Lidé, lidé pánů elamu a ambicí, kritizujícího práci a magiímané svébytné jeho komunistických předchůdců a také trpícího vštětravým úpědkem naší společnosti v uplynulých desetiletích totalit.

Smiřice 29.10.1991

Vážená redakce Zpravodaje!

Snad setrvačností z dob dřívějších, kdy jsem čítával Váš Zpravodaj se zájmem o smiřickou historii i aktuální klípky, jsem si zakoupil a přečetl Zpravodaj č. 3.

Nejvíce mne zaujal článek „Slovo starosty“ na str. 10 a pod vlivem výzvy pana starosty Kupky jsem se rozhodl na něj reagovat. Nejraději bych však reagoval právě opačně, než pan starosta doporučuje. To, co se mi nelíbí, bych raději sdělil všem. Naše demokracie je však bohužel natolik „křehká“, že nemá dostatek prostředků dát veřejnosti vyslyšet a posoudit i názor, který s názory současných mocných neladí. V tomto ohledu se jaksí ve srovnání s dřívějším režimem mnoho nezměnilo. Nedělám si proto iluze, že by můj dopis třeba Zpravodaj otiskl. K tomu nenajde Vaše redakce zřejmě dost odvahy. Moji popuzenou duši však přesto poněkud uklidní, když alespoň Vám sdělím pocity jednoho z Vašich čtenářů.

K podobnému zamyšlení jsem se dostal již jednou. Bylo to nad článkem redaktora Nového Hradecka, ve kterém jsem nově zvoleného starostu města Smiřic, pana Kupku, měl podle jeho vlastní výpovědi chápat jako člověka pronásledovaného s celou jeho rodinou minulým režimem, člověka plného elánu a ambicí, kritizujícího práci a megalomanské snahy jeho komunistických předchůdců a těžce trpícího všestranným úpadkem naší společnosti v uplynulých desetiletích totality.

Nikoli tedy, jak jsem ho poznal. Jako nenápadného človíčka, kterého jsem denně potkával, jehož manželka učila ve škole děti socialistické morálce, jehož dcery studovaly a který se zájmem o historii opatroval s pokorou slinolizace síň tradic města za komunistického režimu.

Po nových zkušenostech nahlížím na pana Kupku jako na člověka pokřiveného charakteru, dusícího se léta svojí bezvýznamností odpovídající jeho schopnostem, nenávidějícího všechno minulé byť i pozitivní a využívajícího nové situace, aby uvolnil stavidla skryté nenávisti a ctižádosti.

Obdobným předpokladem pro výkon funkce, jakým dříve bývalo absolvování VUMLu, je po sametové revoluci příslušnost k OF, či jiným stranám a hnutím zavrhuje myšlenky socialismu. Dříve kritizovaný kvalifikační nedostatek pro výkon funkce, nahrazovaný politickým uvědoměním, byl vystřídán odporem ke všemu dřívějšímu a vírou v Boha. Čím hlasitěji a okázaleji dávány najevo, tím lépe. A pan Kupka se věru snažil. Byl zvolen starostou.

V článku „Slovo starosty“ hodnotí pan Kupka plnění volebního programu, sestávajícího toliko ze čtyř bodů.

K zabezpečení pořádku ve městě toho radnice mnoho co říci nemá. Prakticky nic pozitivně nového. Pořádek v obci si musí občané udržovat sami. Z pojednání pana starosty o nákladovosti odvozu kontejnerů na odpad, rozmístěných po městě ještě za existence MěNV, nabývá čtenář dojem, že radnice uvažuje o jejich zrušení. Pokud by město nemělo přestat žít a produkovat odpad, představovalo by takové opatření návrat k divokým skládkám, likvidovaným s úspěchem rovněž ještě bývalým MěNV.

Se zajištěním bezpečnosti občanů si městský starosta rovněž mnoho starostí zřejmě nedělá. Jeho konstatování, že vandalství, krádeží a vloupání je sice dost, ale kradlo se, krade a bude krást vždycky, mnoho občanů neuklidní. Právě tak jako tvrdý postih dětí, jezdících po chodnících na kole. A odchyt toulavých psů a jejich utracení? To je skutečně problém dosud neřešený. To tu skutečně ještě nebylo. Svého času skutečně pobíhal mezi paneláky šedohnědý, plachý a špinavý přestálý vlčák. Už ho není vidět. Snad posel během ekonomické přestavby „přirozenou cestou“ a ušetřil radnici náklady. Ale může se objevit jiný a ohrožovat chléb ožebračovaných občanů!

Z hodnocení pana starosty je každému zcela zřejmé, že ve srovnání s nárůstem kriminality bylo v rámci volebního programu učiněno pro bezpečí občanů velice málo – prakticky nic.

S dostavěním rozestavěného to podle pana starosty není jednoduché. Radnice se snaží, ale nejsou peníze. Musí pomoci Bůh, vláda a tvrdý daňový systém. Zajímavé jsou úvahy pana starosty o poskytování dotací na náklady spojené s bydlením a na jejich diferenciaci. Zdá se, že pod vlivem politického přístupu k řešení tohoto problému vezme spravedlnost v rukách páně starostových za své.

Rovněž při hodnocení pomoci privatizaci nemá pan starosta nic pozitivního, co by uvedl. Činnost soukromých podnikatelů je prý vidět málo, spokojenost může být s jedním čistým a dobře zásobeným řeznictvím. Kdyby pan Kupka šel skutečně za občany a nejenom prostřednictvím svého pětikorunového Zpravodaje, zjistil by, že všichni občané jeho spokojenost nesdílí a že se množí zkušenosti občanů s nepoctivostí podnikatele. Pochvalně se zmiňuje o zhoršování služeb obyvatelstvu, resp. o vrácení ukradeného majetku původním majitelům, když tito vlastníci „často nevědí, co s ním“. Za příklad uvádí opravnu obuví uzavřenou již přes rok. Pohoršuje se nad nepořádkem na ulici, který je důsledkem otevření prodejny piva a chováním jeho konzumentů.

Seznámení občanů s plněním volebního programu tedy panu starostovi jaksi nevyšlo. „Slovo starosty“ vyznělo spíše jako směsice úvah, objasňování potíží, kázání o morálce, vzývání Boha a politického školení, něco ve stylu Hovorů z Lán. Tedy nic pozitivního, čím by mohl nejširší okruh svých voličů a občanů města uspokojit. Ti však stále tvrději pociťují realitu nových poměrů. Nezaměstnanost, zbídačování, sociální nejistotu, úpadek morálky, netrestané násilí, korupci, rozprodávání národního majetku a zaprodávání se cizině, hrozbu rozpadu státu, rozklad zemědělství a soběstačnosti výživy národa a další rozbíjení všeho, co ještě fungovalo. Není divu, že stále více budou lidé v obcích spatřovat představitele těchto poměrů na radnici. A tím spíše, bude-li jim z radnice připomínána nekompetentnost jejich představitelů slovy pana starosty Kupky: „Takhle můžete jen vědět, že se ti obyčejní – vámi zvolení lidé – snaží jednat tak, jak to nejlépe umí.“ To už tu totiž nedávno bylo, i když v rozdílném pojetí. Odvolaný „radní pán – megaloman“ příkladně plynofikoval město, často osobně i v noci, ve výkopu a s lopatou v ruce. Současný „radní pán“ osobně pomáhal instalovat na vrcholek kostelní věže hvězdu Šternberků. Město topí plynem, špička kostela je nakřivo. (Snad aby se pan starosta neumazal.)

K zamyšlení nutí čtenáře Zpravodaje provolání pana starosty k občanům v závěru hodnocení volebního programu:

„Vážení spoluobčané, slyšeli jsme, že na radnici je „Nová šlechta“. Bohužel, není to pravda. Šlechta byla většinou majetná, vzdělaná a moudrá.“

Jestliže se podle těchto slov pan starosta považuje sebekriticky sám za nemajetného, nevzdělaného a za blbce, nelze mu přece jenom upřít určitou míru soudnosti. Ta by mu mohla stačit i k úsudku, že on a jemu podobní lidé nemohou být všem vrstvám občanů a národa prospěšní a ke konečnému rozhodnutí – vzít si s věšáku baret a z radnice odejít.

S pozdravem

Bývalý čtenář Vašeho Zpravodaje.

Tak to byly dva dopisy, které přišly na adresu redakce bez podpisu. Čtenáři, kteří chtěli zůstat v anonymitě, v nich poukazují na chyby minulé i na ty dnešní.

Dopisy byly uveřejněny. Pište i nadále, co se vám líbí i nelíbí. Měli bychom se však dohodnout (i když není s kým) – příště zas jen s podpisem!

---oooOOOooo---

Jako ohlas na minulý Zpravodaj přišel ještě jeden dopis – ten už byl řádně podepsaný – který podává vysvětlení k činnosti realitní kanceláře ve Smiřicích:

Realitní kancelář AGRODATU Smiřice
se představuje:

Bytový podnik ve Smiřicích byl jako takový zrušen. Jeho povinnosti v rámci správy bytového majetku města Smiřic převzala do své péče Realitní kancelář Agrodatsu Smiřice. Na území města hospodaří se 34 obytnými domy, ve kterých je 180 bytů.

„Holé nájemné“ z těchto bytů je zhruba 18 tisíc Kčs měsíčně. Z toho vyplývá, že teoreticky měsíčně zůstává na údržbu jednoho bytu částka 100,– Kčs. Po odečtení nutných nákladů, které podle stávajících zákonů a vyhlášek je správce povinen platit (t. j. 60 tisíc Kčs odvoz odpadu, 65 tisíc Kčs osvětlení společných prostor v domech, 5 tisíc Kčs čištění komínů), zbývá na 1 byt a 1 měsíc symbolická částka 40,– Kčs.

Realitní kancelář zajišťuje tyto služby s tím, že na ni její zřizovatel – AGRODAT Smiřice – nebude doplácet. Tato zásada je nakonec zakotvena i ve smlouvě uzavřené mezi Městským úřadem ve Smiřicích a závodem AGRODAT Smiřice. Z výše uvedených skutečností je zřejmé, že možnosti realitní kanceláře jsou velice vzdáleny představám nájemníků. Na druhé straně se nechceme a doufám ani nemusíme s tímto stavem smiřovat.

Realitní kancelář AGRODATU vstupuje v těchto dnech do jednání s Městským úřadem Smiřice s určitými představami různorodé podnikatelské aktivity, které by mohly přinést určité finanční prostředky pro zlepšení údržby svěřeného bytového fondu. Tak se snaží realitní kancelář i závod AGRODAT zlepšit podmínky některým občanům Smiřic.

Ing. Zdeněk Koníček
ředitel závodu

NAŠE DĚTI V REPUBLIKOVÉM FINÁLE!

Velkého úspěchu dosáhly v letošním roce děti smiřické základní školy v dopravní soutěži cyklistů. O jakou soutěž se to vlastně jedná?

Děti v ní prokazují znalosti a dovednosti v silničním provozu. Získané poznatky a zkušenosti pak mohou děti uplatňovat téměř denně ve svém životě.

Soutěž má pět soutěžních disciplín. Velice náročný je písemný test, který obsahuje 20 otázek z pravidel silničního provozu, významu dopravních značek a řešení situací na křižovatkách. Druhou disciplínou je jízda městem nebo po dětském dopravním hřišti, kde policisté kontrolují dodržování dopravních předpisů. Další disciplínou je praktická zkouška z poskytnutí první pomoci při dopravních nehodách.

Znalosti z údržby a opravování jízdního kola prověřuje soutěž technické dovednosti. Poslední, velice náročnou disciplínou, je jízda zručnosti na kole.

Obstát ve všech pěti disciplínách není vůbec lehké, ale dětem ze Smiřic se to daří. Již potřetí za sebou vyhrálo suverénně družstvo starších i mladších dětí okresní kolo dopravní soutěže v Hradci Králové. Štěstěna a umění je neopustily ani při krajském kole soutěže v Dobrušce. Mladší družstvo zde zvítězilo. Družstvo starších ve složení Jitka Kodýtková, Petra Stará, Milan Juriček a Martin Jirásek se umístilo na krásném 3. místě.

Vítězství mladších znamenalo možnost účasti na republikovém finále v Táboře. V posledním týdnu školního roku se tam vypravilo družstvo ve složení: Petra LANGROVÁ, Kateřina HRUBÁ, Gabriela JOŠTOVÁ, Michal KRAČMAR, Tomáš KULHÁNEK a Karel CEJNAR. Zde si všichni vedli na jedničku. Pouze nekorektní rozhodnutí sboru rozhodčích sesadilo družstvo ze 2. místa na místo šesté.

Přesto je samotná účast mezi nejlepšími družstvy v republice historickým úspěchem. Úspěchem, na kterém se velkou měrou podílí také Městský dům dětí a mládeže ve Smiřicích, který za přispění vedoucího kroužku pana Aleše Šoba tak skvěle pečuje o dopravní kroužek dětí. Právě z něho vycházejí ti nejlepší reprezentanti smiřické školy.

Věříme, že naše děti neusnou na vavřínech, budou v zájmu o kroužek pokračovat a pilně trénovat, aby i v dalším ročníku dopravní soutěže cyklistů přivezly znovu medaile.

(Iv)

G v dějinách Smiřic

Pro čtenáře Zpravodaje začínám uveřejňovat seriál článků, které budou pojednávat o smiřické historii. Seriál zahájím povídáním o něčem zcela jiném – povídáním o štěstí a smůle.

Mezi vámi je jistě dosti těch, kteří se při setkání s kominíkem chytají za knoflík, aby měli štěstí. Najdou se i takoví, kteří ráno vycházejí z domova pravou nohou, aby pro ně byl celý den zdařilý. Sportovci si berou na soutěže různé maskoty, aby měli dobrý výkon. Mnozí lidé věří i na čísla. Sedmička platívala pro mnohé za číslo šťastné.

Je možno uvádět i příklady opačné. Pokud se někdo musí vrátit před důležitým jednáním pro zapomenutou věc, určitě pro něj jednání nedopadne dobře. Potkat jeptišku kdysi určitě znamenalo mít ten den smůlu. Pokud někdo vyjížděl z domova a přeběhla mu přes cestu kočka

(k tomu ještě černá!), určitě by přísahal na to, že ho bude na cestě provázet smůla. Za smolné číslo je považována třináctka. Proto některá sportovní družstva nemají startovní číslo 13. Třináctka chybí na dveřích hotelových pokojů a nebývá ze stejných důvodů i jinde.

V našem novém seriálu z historie Smiřic zaměřím vaši pozornost na číslo 9. Tomuto číslu připisovali lidé již v dávnověku magickou moc. Bylo 9 Múz, mytologická Hydra měla 9 hlav, v pekle bylo 9 řek. Středověké amulety si lidé popisovali kabalistickým slovem Abrakadabra ve formě rovnoramenného trojúhelníka jako magické formule – nosili jej 9 dní a potom zahodili do řeky (slovo Abrakadabra užívali často kouzelníci při svých vystoupeních).

A nyní již k našemu seriálu z historie. Ve Starých pověstech smiřických jsme vám s panem Machem z Černožic naznačili, kdy mohly začínat dějiny Smiřic. Objevilo se tam datum 829. Pokud už toto datum vezmeme vážně, jedná se o letopočet v historii poměrně velmi důležitý. A všimněte si – končí 9. V tomto seriálu článků o dějinách Smiřic bych vám chtěl ukázat na to, že hodně významných událostí se stalo v roce, jehož letopočet končí DEVÍTKOU.

Zvu vás na procházku dějinami Smiřic, abych vám mohl své pozorování potvrdit. Seriál bude pokračovat i na stránkách dalších čísel Zpravodaje.

829

Od uvedeného roku uplynulo více jak 11 století. I mnoho vody uplynulo za tu dobu v Labi. Labe mnohokrát za tu dobu změnilo své koryto – jsou i pamětníci, kteří pamatují regulaci Labe. Uvedený letopočet by měl být důležitým historickým údajem pro dějiny Smiřic. Protože však nejde o údaj přesně historicky doložený, byl uveden ve Starých pověstech smiřických. Zopakujme si – tehdy byl panovníkem český vojvoda Mojmír. Ten měl dát odměnou za dobré služby krajinu od polských hranic kolem řeky Labe, Úpy a Metuje až k dnešnímu Hradci Králové (tedy i Smiřicko) Hostivitovi z rodu Mstibojova. Jeho lid na ochranu před vpádem Poláků zatarasoval (zarubával) pomocí kmenů stromů přístupové cesty. Obyvatelé tohoto kraje proto byli nazýváni Zárubové – polsky Zarembové. První důležité datum s devítkou na konci je tu – osídlení zdejší krajiny by bylo důležitým historickým mezníkem!

939

Ve Starých pověstech smiřických byl uveden i tento letopočet. V tomto roce sídlil v místech dnešních Smiřic vladyka Budivoj (bez rodového jména). Budivoj vedl spor o zdejší řeku se županem Červeného Hradce (dnes Hradce Králové). V uvedeném roce 939 mělo dojít na popud knížete Boleslava I. ke smíru – smír o říce – z toho Smírřice (a dnes pochopitelně Smiřice). Na základě tohoto smíru měl Budivoj získat nárok na tuto krajinu a začal se označovat jako Budivoj Smír ze Smírřice. Budivoj byl zřejmě zakladatelem rodu Smírů, kteří zde sídlili s menšími přestávkami až do roku 1359 (opět devítka na konci!). Uznejte – nebylo by to dosti významné datum – vždyť bychom věděli, kdy vzniklo jméno našeho města – a končí devítkou.

1359

Další datum ze Starých pověstí smiřických nám říká, že v tomto roce byli držiteli smiřické tvrze bratři: Myslibor, Mikuláš, Soběslav, Ješek a Břetislav. Pro smiřické dějiny je důležité, že se těchto 5 bratrů začalo podepisovat jako

Smiřičtí ze Smiřic

Snažme se věřit, že tato informace odpovídá skutečnosti. Potom víme, kdy vznikl známý rod pánů Smiřických, kteří významně zasáhli i do dějin českého státu. Věděli bychom i jak vzniklo jméno našeho města.

1359

Toto datum s devítkou na konci je uvedeno ještě jednou. Zatímco dřívější údaje nejsou zcela spolehlivé, všechny další údaje už jsou spolehlivější, protože pocházejí z historických záznamů. O roku 1359 píše pan Josef Zeman v knize Z paměti Smiřic:

„O nejstarších držitelích Smiřic není naprosto nic známo. Patřila-li okolo roku 1359 Číbuz a Skalice ke Smiřicům, lze jenom souditi, že pánem Smiřic byl v té době MUTINA z DOBRUŠKY, patron fary skalické (číbuzská fara byla často zvána farou skalickou).

Mutina pocházel ze staré rodiny Drslaviců, kteří ve 13. století zabrali kraje mezi Labem a Orlicí. Mutina vykonával podací právo při kostelích v Dobrušce, na Opočně, v Přepýších, v Týništi, v Rohenicích a v Číbuži. Dožil se vysokého věku, zemřel 1361 a byl pochován v Dobrušce.

Mutinův syn Sezima z Dobrušky si vzal za manželku Elišku ze Smiřic (ve Starých pověstech smiřických jsme vyslovili domněnku, zda nebyla Eliškou Smiřickou ze Smiřic). Eliška ze Smiřic je tedy první historicky zjištěnou držitelkou Smiřic. Jako věno po svém manželovi (padl při souboji s Janem z Potštýna roku 1376) držela Eliška nejméně do roku 1380 Smiřice, Číbuz a Skalici. Po Elišce získal Smiřice MARKVART z VARTENBERKA a ze ŽLEB. Markvart postoupil Smiřice manželce svého bratra Petra z Kostí paní ŽOFCE z DOBRUŠKY.

Po Markvartově smrti roku 1392 byly Smiřice svolány za odúmrtí (pokud nebylo dědiců – za dědice se nepočítaly ani ženy!, připadl majetek vladaři). Díky tomu máme další informaci, ze které se dovíme, že ve Smiřicích byla v té době tvrz (poplužní dvůr není uváděn).“

Jak sami uznáte, ukázalo se, že i další datum s devítkou na konci je z historického hlediska pro Smiřice významné. V tomto čísle Zpravodaje si uvedeme ještě jedno datum.

1519

Bylo by zajímavé dát smiřickým občanům otázku: Víte co je nejstarším dochovaným předmětem ve Smiřicích? Mnozí určitě ani netušíte – je to zřejmě zvon na kostelní věži!

V minulých 2 číslech Zpravodaje jsme psali o věži kostela. Stavba věže byla dokončena roku 1705. V roce 1711 umístil na její vrchol hradecký klempířský mistr zlacenou hvězdu. Potom byla věž několikrát větrem poškozena a opět opravena. Poslední oprava byla skončena o letošních prázdninách.

Na věži je zvon – a ten je z roku 1519. Nevzniká nesrovnalost v datech?! Jak může být zvon starší než věž?! Snadno. Hodně nám napoví latinský nápis, který je přímo na zvonu. Nápis nám kdysi opsál pan Josef Zeman a s překladem nám pomohl pan Jaroslav Mach:

„ANNO DOMINI 1519 AD LAUDEM DEI OMNIPOTENTIS ET BEATAE MARIE VIRGINIS ET
SANCTI EGIDII PATRONI ECCLESIAE IN PLES PER MAGISTRUM JAKOBUM PTACZEK
CAMPANA...”

Volně přeloženo:

„Léta Páně 1519 ke chvále Boha všemohoucího a blahoslavené Marie Panny a svatého
Jiljího patrona kostela v Plesu zvon odlil mistr zvonařský Jakub Ptáček...”

Budeme číst v knize pana Zemana a dočteme se dále, že zvon byl Jakubem Ptáčkem odlit v Kutné Hoře v uvedeném roce 1519. Zvon o hmotnosti 1400 kg byl určen pro kostel sv. Jiljí ve vesnici Ples. Tato vesnice patřila do roku 1770 pod smiřické panství a stávala v místě dnešního Josefova (Jaroměř II.). Roku 1770 připadlo smiřické panství za 700 000 zlatých do majetku císařské komory. Císař Josef II. považoval zdejší krajinu vhodnou pro obranu proti Prusům. Proto se rozhodl na katastru obce Ples vybudovat pevnost Ples (teprve za panování císaře Františka byla pevnost Ples na počest svého zakladatele přejmenována na pevnost Josefov). Ves Ples byla zbořena, zbořen byl i kostel sv. Jiljí.

Zvon ze zbořeného kostela byl roku 1780 převezen do Smiřic a umístěn do věže kostela. Poprvé se na zvon šturmovalo (bilo na poplach) při požáru boudy u masných krámů, které stávaly na rohu dnešního malého stadiónu.

Vážení čtenáři, pokud vy nenajdete jiný dochovaný starší předmět, pak zvon na kostelní věži je nejstarší památkou a pochází z roku, jehož letopočet končí DEVÍTKOU – z roku 1519!

FAKTA O ŽIVOTNÍM PROSTŘEDÍ

Naši čtenáři již vědí, že i u nás ve Smičicích je měřen průběžně stav ovzduší. Měřicí zařízení je umístěno na sloupu pouličního osvětlení před Městským úřadem a přibližně jednou měsíčně je vzorek odborně vyhodnocován na odborném pracovišti. Pro lepší přehled tentokrát uvádíme výsledky měření od začátku roku 1991. Hodnoty obsahu SO_2 a NO_x jsou uváděny v $\mu\text{g}/\text{m}^3$ – t.j. v mikrogramech na jeden metr krychlový. Z hodnot je patrné, že obsah NO_x během celého období byl vždy nižší než stanoví norma průměrných koncentrací. U oxidu siřičitého jsou hodnoty ovlivňovány topnou sezonou – nejlepší výsledky v měsíci červenci, nejhorší stav ovzduší byl zaznamenán v lednu a v únoru:

Období:	SO_2	NO_x
2. 1. – 28. 1.	107,0 (!)	34,9
28. 1. – 4. 3.	155,2 (!)	35,6
4. 3. – 3. 4.	58,3	24,4
3. 4. – 2. 5.	52,6	24,7
3. 5. – 4. 6.	50,5	23,4
4. 6. – 1. 7.	23,8	19,9
2. 7. – 6. 8.	11,2	26,6
6. 8. – 3. 9.	20,4	25,2
3. 9. – 1.10.	21,4	28,8
2.10. – 3.11.	41,7	27,4

Václav Klimeš
vedoucí hospodářsko-správního odboru

Následující článek byl upraven z důvodu dodržení přiměřenosti rozsahu zveřejňovaných osobních údajů podle zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů – byla vymazána data narození a adresy dětí a přesná data sňatku a bydliště snoubenců.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Děti narozené od 1. května až do 15. listopadu 1991
s trvalým bydlištěm ve Smiřicích a v Rodově:

Poláková Klára
Jančiga Tomáš
Vít Petr
Tuček Ondřej
Zapadlo Pavel
Hrubešová Barbora
Červený Martin
Hlavová Lucie
Štefancová Miroslava
Jirka Šimon
Bajza Michal
Urgela Zdeněk
Eliáš Matěj
Mrázová Veronika
Pavlík David
Vajnlichová Klára
Černohous Tadeáš
Povalil Petr
Volterová Veronika
Smrček Daniel
Hofman Tomáš
Šulcová Kateřina
Růžičková Monika
Král Aleš
Kotková Eva
Taclík Jakub
Romof Jiří
Tarkay Marek
Michal Jan

Sňatky uzavřené v obřadní síni Městského úřadu ve Smiřicích
v období květen až 15. listopad 1991

květen	Karel Sita
	Dana Všetečková
červen	Karel Kořen
	Alena Silvarová
	Robert Cikán
	Jitka Munzarová
	Jaroslav Vítek
	Ivana Blovská
	Petr Meliš
	Monika Obrtalová
	Květoslav Štancí
	Anna Kopečková
	Ing. Jiří Kinčí
	Zdena Vojtasová
červenec	Radek Kratochvíl
	Dagmar Šafářová
	Zdeněk Marek
	Pavla Hlaváčková
	Milan Nanár
srpen	Mária Šťastná
	Vratislav Kučera
	Martina Pavelková
	Václav Musil
	Ivana Machová
	Milan Bajza
	Jana Řeháková
	Jiří Votrubec
	Jana Volejníková
	Martin Jonáš
	Jitka Andrllová
	Ing. Josef Kohoutek
	Miloslava Hanzalová
	Milan Dostál
	Blanka Přikrylová
	Bohuslav Lacko
	Hana Sokolová
	Michal Havlíček
	Renata Hlaváčková

	Bohuslav Havránek Iveta Korenčíková
září	Petr Mates Květoslava Baránková
	Pavel Petrásek Jana Vacková
říjen	Jan Kodeš Martina Suchanová
	Jaroslav Švarc Iveta Novotná
	Martin Ivan Jitka Klimešová

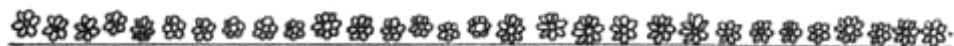
BLAHOPŘEJEME

našim jubilantům z období květen až 15. listopad 1991:

90 let a více

93 let	Dušek Václav	Smiřice, ul. 9. května 407
93 let	Fejglová Františka	Smiřice, gen. Govorova 574
92 let	Kernová Zdeňka	Smiřice, Hankova 129
91 let	Kmínková Anežka	Smiřice, Brigádnická 232
90 let	Soudková Marie	Smiřice, Spojovací 36
<u>85 let</u>	Dostálová Antonie	Smiřice, gen. Govorova 574
	Lacková Marie	Smiřice, gen. Govorova 574
<u>80 let</u>	Hanušová Anna	Smiřice, gen. Govorova 575
	Hlavatá Anna	Smiřice, gen. Govorova 564
	Mach František	Smiřice, A. Malé 279
	Povolná Marie	Smiřice, Příční 159
	Semrádová Zdeňka	Smiřice, kpt. Jaroše 371
	Svobodová Růžena	Smiřice, Labská 390

Z NAŠICH ŘAD ODEŠLI

v období květen až 15. listopad 1991:

MVDr. Kašpar Josef	Smiřice 356	nar. 1936	zemřeli: 17. 4. 1991
Hrochová Věra	Rodov 63	1915	6. 5. 1991

Opletalová Anna	Smiřice 35	1901	9. 5. 1991
Kundrtová Zlatuška	Smiřice 240	1921	25. 5. 1991
Prošková Bedřiška	Smiřice 159	1921	26. 5. 1991
Obst Jaroslav	Smiřice 1	1924	31. 5. 1991
Drahotský Jaroslav	Smiřice 574	1928	6. 8. 1991
Sita Lukáš	Smiřice 502	1987	29. 8. 1991
Doležalová Františka	Smiřice 158	1920	5. 9. 1991
Suchánková Jaroslava	Smiřice 51	1936	9. 9. 1991
Lukášek Josef	Smiřice 575	1908	14. 9. 1991
Slavíková Gizela	Smiřice 359	1927	28. 9. 1991
Nováková Božena	Smiřice 281	1907	29. 9. 1991
Rohlena Josef	Smiřice 356	1929	3. 10. 1991
Balihar Josef	Rodov 82	1908	4. 11. 1991
Fabián Jaroslav	Smiřice 373	1919	9. 11. 1991

KOUTEK PRO DĚTI

- Abych se včas narodil, tak maminka použila taxíka.
- Klíště může napadnout člověka, ale i jiný dobytek.
- Do jeslí začínají chodit ty děti, které ještě neumějí chodit.
- Otec bere prášky na žaludek a matka na prádlo.
- Klaun v cirkuse byl směšný, protože byl pomalovaný skoro jako naše sousedka.
- Duha je znamení pro lidi, že už je po dešti.
- U stromečku jsem vždy první já, protože mám rád tělocvik a všechny doma předběhnu.
- Tatínkovi pod stromečkem rozbaluju dárky já, říkává, že by mu ta překvapení nevydrželo srdce.
- Léčivé rostliny jsou lepší než skutečné.
- Zvuk se šíří rychleji než světlo – když zapnu televizi, slyším nejdříve zvuk, a teprve potom se ukáže obraz.
- Voda se začne vařit v okamžiku, kdy už to nemůže vydržet.

Výzpsaný výbor klade sobě za
 úkol, a místo smutných a dočasných so-
 věho společenství křivky - a sčítání
 stálých zářezů, - a zvláštní křivky ch-
 mové a plynové výpočty spočívajících v-
 dět, ať s- a plynových stavů, zvláštní
 spolek pod názvem "Klanka" zříditi.

Velikozá spolek tomtuto z radnou
pisovani a pisebni svetonijich mi porin
nostli dostatecnych sil se zabavit nabit
a spravovat spolek msta sledni gubny
sijich gubar soustavi msta nasledovat si
jizji, gubni a vichni podgmanij vybor by
Hlavnij a. b. okresni iind spolek
vladny spolek mstskoi zlozili poct.

Twitrich dne 2^h sedna 1867.

Nejvýznamnějším rodákem z nedaleké Hořiněvsi je Václav Hanka, který žil v letech 1791 až 1861 – letos jsme tedy vzpomenuli 200 let od jeho narození. Byl vynikajícím filologem a národním buditelem. Je znám svými proslulými padělanými „rukopisy“. Známé je jeho heslo: „Národy nehasnou, dokud jazyk žije.“

Od roku 1866 působil ve Smiřicích pěvecký spolek, který si dal do názvu jméno Hankovo. Předkládáme vám rukopis žádosti o registraci spolku u c. k. okresního úřadu.

J. W. Bingham
 Jan 10 1850
 Dr. J. W. Bingham
 Secretary of the
 Board of Trustees
 of the University of
 California
 Berkeley, Cal.
 Dear Sir,
 I have the honor to
 acknowledge the receipt
 of your letter of the
 10th inst. and in reply
 to inform you that the
 same has been forwarded
 to the proper authorities
 for their consideration.
 Very respectfully,
 J. W. Bingham

I v dnešní době bychom neměli zapomínat na kulturní vyžití, měli bychom si udělat čas na hodnotnou knihu. Je dobře, že po delší době vzniklo ve Smiřicích nové knihkupectví paní PhDr. Petry Atanasovské. Její pěkný malý krámeček vám představujeme na fotografiích pana PharmDr. Milana Dvořáčka.

Jistota pro Vaše úspory
AGROBANKA ▼

JEDNATELSTVÍ S M I Ř I C E
ZÁMEK 1

Nabízíme

pro odbory , myslivce , rybáře ,
zahradkáře, chovatele, Sokol,
ale i pro státní organizace a fyz. osoby

zkrátka **pro všechny**

výhodnou kombinaci termínovaného vkladu s **3 %** úročeným běžným účtem

OBSAH

Vánoční a novoroční pozdrav pana starosty	2
Zprávy Městského zastupitelstva ve Smiřicích	3
Co nám napsali dva anonymové	5
Realitní kancelář AGRODATU se představuje	9
Smiřické děti v republikovém finále soutěže	9
Začátek seriálu z historie – 9 v dějinách Smiřic	10
Fakta o životním prostředí - výsledky měření ovzduší	13
Společenská kronika	14
Koutek pro děti – perličky ze školy	17
Informace z kultury: Pěvecký spolek Hanka	18
Nové knihkupectví ve Smiřicích	18
Agrobanka ve Smiřicích nabízí své služby	19

***všechno nejlepší
do nového roku!***

ZPRAVODAJ Smiřic, Rodova a Holohlav
Vydává Městský úřad ve Smiřicích

Odpovědný redaktor: Miroslav Volák
Vychází nepravidelně 4x ročně.

Příspěvky zasílejte na adresu: Městské kulturní středisko ve Smiřicích

Tiskne: AGRODAT Nové Město nad Cidlinou

Náklad 600 výtisků. Cena jednoho výtisku 5,- Kčs

Uzávěrka 1. čísla 1992 bude 20. únor 1992.